

INTRODUÏTS EN LA COMUNIÓ DIVINA

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Avui el llibre dels Proverbis diu que la saviesa ha preparat els seus guisats i els seus vins i ha parat la seva taula. I crida tothom dient: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins [...] i viureu». La tradició cristiana ha relacionat sempre la saviesa amb Jesús, i el banquet amb l'Eucaristia.

El que fou anunciat en l'Antic Testament s'ha acomplert en el Crist Jesús. Però amb una gran novetat: Jesús no volgué ser només el nostre Mestre i Senyor, sinó també el nostre Aliment, ja que gosà dir: «Jo soc el pa viu, baixat del cel [...] els qui mengen aquest pa, viuran per sempre». Amb aquestes paraules Jesús expressà el sùmmum d'una admirable comunió. Sí, Jesús és el Pa de vida i l'Eucaristia és el veritable banquet.

Crist, que era u amb el Pare, per l'Eucaristia s'ha fet u també amb nosaltres. I el relat joànic de tot el capítol sisè n'és una gran revelació. Sí, dient: «Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell» ens fa participants de la unió que ell vivia amb el Pare i subratllo que Jesús amb el verb *estar* indica una permanència de comunió eterna.

Per a nosaltres, acceptar aquesta *comensalitat* a la qual som invitats, ens fa participants del mateix Jesús que digué: «Això és el meu cos i la meva sang». I dient «El pa que jo donaré és la meva carn» afirma el misteri de la seva Encarnació tal com llegim en el pròleg del mateix evangeli: «El qui és la Paraula es va fer carn».

Així com el Fill viu gràcies al Pare, el creient que “menja” el pa que és Jesús, viu gràcies a ell, perquè aquest pa és la seva Carn. Amb aquestes paraules Jesús ens revelava la dimensió profunda de la seva Encarnació, i el seu discurs sobre el pa de vida arribà al cim!

Jesús ens invita a una comunió plena amb ell. Ell que és la Saviesa de Déu fet el nostre aliment, és el qui dóna al món la vida eterna.